

κορόιδο

κορόιδο, το, ουσ. [*σπάνιο κουρόγιο (= κουρεμένο γίδι)*]. **1.** άτομο που προσφέρει στους άλλους τη δυνατότητα να το περιγελάσουν, να το εμπαίξουν, να το περιπαίξουν, ο βλάκας: «κάθε βράδυ σπάμε πλάκα, όταν έρχεται αυτό το κορόιδο στην παρέα μας». (Λαϊκό τραγούδι: *είσαι κορόιδο Μουσολίνι κι όχι μαγκιόρος όπως λες, λύκοι και κένταυροι που στέλνεις έχουνε γίνει για να τους κλαις*). **2.** άτομο που πέφτει εύκολα θύμα εξαπάτησης, ο αφελής, ο ευκολόπιστος: «τον βρήκανε κορόιδο και του 'φαγαν όλα τα λεφτά». (Λαϊκό τραγούδι: *ό,τι μου ζητάς στο δίνω, σαν κορόιδο σ' αγαπώ, κι αν μου μάσησες τα φράγκα, βρε τρελόπαιδο, έχε χάρη που 'σαι μάγκας κι ομορφόπαιδο*). **3.** παιδικό ομαδικό παιχνίδι, που παίζεται στο ύπαιθρο από ομάδα παιδιών που πετούν το ένα στο άλλο συνήθως μια μπάλα, ενώ ένα άλλο προσπαθεί να τους την αποσπάσει. Αν το κατορθώσει, κορόιδο γίνεται το παιδί που πέταξε τελευταίο την μπάλα. Υποκορ. **κοροϊδάκι, το**. (Λαϊκό τραγούδι: *ψάχνουν για κοροϊδάκι, για κανένα καψουράκι*). Μεγεθ. **κοροϊδάρα, η** (βλ. λ.). (Ακολουθούν 14 φρ.)·

- για κορόιδα ψάχνεις; ή για κορόιδο ψάχνεις; ειρωνική έκφραση, αλλά και με επιθετική διάθεση σε άτομο που αντιλαμβανόμαστε πως επιδιώκει να μας εξαπατήσει, να μας ξεγελάσει: «αν μου δώσεις τώρα πέντε χιλιάδες ευρώ που τα χρειάζομαι, θα σου τα επιστρέψω αύριο διπλά. -Για κορόιδα ψάχνεις;». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το καλά·

- (δε) με πιάνουν κορόιδο ή (δεν) πιάνομαι κορόιδο, (δεν) εξαπατώμαι, (δεν) ξεγελιέμαι, (δεν) πέφτω θύμα εξαπάτησης: «μ' έπιασαν κορόιδο κι έδωσα ένα κάρο λεφτά για σκάρτο εμπόρευμα || πήγε να με ξεγελάσει, αλλά δεν ήξερε πως εγώ δεν πιάνομαι κορόιδο». (Λαϊκό τραγούδι: *άδικα, Χάρε, καρτερείς και τον καιρό σου χάνεις· όσο υπάρχει το κρασί κορόιδο δε με πιάνεις // κορόιδα δεν πιάστηκανε, γιατί την ψυλλιαστήκανε· ζούλα γίναν οι λουλάδες, τα μπουζούκια και οι μπαγλαμάδες*). Συνών. (δε) με πιάνουν βιδέλο ή (δεν) πιάνομαι βιδέλο / (δε) με πιάνουν γιαγλή ή (δεν) πιάνομαι γιαγλής / (δε) με πιάνουν γιατρό ή (δεν) πιάνομαι γιατρός / (δε) με πιάνουν θύμα ή (δεν) πιάνομαι θύμα / (δε) με πιάνουν κότσο ή (δεν) πιάνομαι κότσος / (δε) με πιάνουν μπαγλαμά ή (δεν) πιάνομαι μπαγλαμά·

- δουλεύουν μόνο τα ρολόγια και τα κορόιδα, βλ. λ. [ρολόι](#)·

- εις υγεία του κορόιδου! ή εις υγείαν του κορόιδου! βλ. λ. υγεία·

- κάνω το κορόιδο, **α.** προσποιούμαι πως δεν ξέρω, πως δεν καταλαβαίνω κάτι: «σε σένα μιλάω, μην κάνεις το κορόιδο». (Λαϊκό τραγούδι: *κάνει το κορόιδο, ζούλα τον κοιτάει, και με κόλπο έξυπνο τονε χαιρετάει*). **β.** προσποιούμαι άγνοια, κάνω του ανήξερο, κάνω πως δεν έχω ιδέα, ιδίως για κάτι κακό ή παράνομο: «πάψε να κάνεις το κορόιδο και πες μας ό,τι ακριβώς ξέρεις». (Λαϊκό τραγούδι: *κι αν πεις και για τους φίλους μου, που αγάπησα σαν ρόιδο, όποτε κι αν με πιάσανε, μου κάναν το κορόιδο*). **γ.** παραβλέπω κάτι: «αλλού κι αλλού ξέρεις να δίνεις τα χρέη σου, ενώ σε μένα κάνεις το κορόιδο». **δ.** προσποιούμαι τον κουτό, τον βλάκα: «αυτός κάνει το κορόιδο, αλλά είναι μάρκα μ' έκαψες». (Λαϊκό τραγούδι: *όλα τα καταλαβαίνω, όλα τα καταλαβαίνω, όμως κάνω το κορόιδο και σωπαίνω*). **ε.** δε μαρτυρώ κάτι που ξέρω και που ενοχοποιεί κάποιον: «αν δεν έκανα το κορόιδο στο δικαστήριο, θα 'σουν σήμερα στη φυλακή»·

- κορόιδο είμαι; δεν είμαι καθόλου κορόιδο, δεν είμαι βλάκας: «κορόιδο είμαι να δώσω δανεικά σ' αυτόν του απατεώνα; || κορόιδο είμαι να μην το πάρω, αφού μου το δίνει;»·

- κορόιδο με πατέντα, κατά γενική διαπίστωση, αναμφίβολα: «όλοι το λένε πως ο φίλος σου είναι κορόιδο με πατέντα». (Λαϊκό τραγούδι: *γλέντα, γλέντα, γλέντα, γλέντα, γιατί αλλιώς είσαι κορόιδο με πατέντα*)·

- κορόιδο της τράπουλας, άτομο που χάνει τα λεφτά του συστηματικά στη χαρτοπαξία και, κατ' επέκταση, άτομο καταγέλαστο: «τι βάση να δώσω σε σένα, ρε κορόιδο της τράπουλας, που γελάει μαζί σου και το παρδαλό κατσίκι!»·

- κορόιδο χοντρέ! βλ. λ. [χοντρός](#)·

- μοιάζω για κορόιδο; ή μοιάζω με κορόιδο; βλ. φρ. για κορόιδα ψάχνεις(;)·

- *πιάνομαι κορόιδο*, *ξεγελιέμαι*, *πέφτω θύμα εξαπάτησης*: «μπορεί να δείχνει αγαθός άνθρωπος, αλλά δεν πιάνεται εύκολα κορόιδο || είναι τόσο αφελής, που μπορεί να τον πιάσει κορόιδο κι ένα μικρό παιδί». (Λαϊκό τραγούδι: *δεν το 'λπιζα Μανόλη **κορόιδο να πιαστείς**, τον μπαγλαμά να σπάσεις αχ, στη φυλακή να μπεις*).

- της φυλακής τα σίδερα είναι για τα κορόιδα, βλ. λ. [φυλακή](#).

- τον *παίρνω για κορόιδο*, τον εκλαμβάνω για αφελή, για ευκολόπιστο, για άτομο που πέφτει εύκολα θύμα εξαπάτησης, πράγμα όμως που μπορεί και να μην είναι: «τον πήρα για κορόιδο αλλά, δυστυχώς την πάτησα, γιατί ο τύπος αποδείχτηκε αητός». (Λαϊκό τραγούδι: ***για κορόιδα, ρε μας παίρνεις**, κι ολοένα μας τη φέρνεις*);

- τον *πιάνω κορόιδο*, τον κοροϊδεύω, τον ξεγελώ, τον εξαπατώ: «τον έπιασα κορόιδο και του πούλησα σκάρτο εμπόρευμα». (Λαϊκό τραγούδι: *εσύ **κορόιδο να με πιάσεις** δεν μπορείς, μαζί μου που 'μπλεξες μπαστούνια θα τα βρεις*). Συνών. τον *πιάνω βιδέλο* / τον *πιάνω γιαγλή* / τον *πιάνω γιατρό* / τον *πιάνω θύμα* / τον *πιάνω κότσο* / τον *πιάνω μπαγλαμά*.

- του την *έσκασα σαν κορόιδο*, τον *ξεγέλασα*, τον *εξαπάτησα*: «ήθελε να μου κάνει τον έξυπνο, αλλά του την έσκασα σαν κορόιδο και του 'φαγα ένα κάρο λεφτά». (Λαϊκό τραγούδι: *άιντε, το 'να μήλο τ' άλλο ρόιδο, άιντε, **του τη σκάσαν σαν κορόιδο** και του πήραν τα ψιλά του, άιντε, και τον στείλαν στη δουλειά του*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας